

GAZETKA PARAFIALNA

*Parafia Rzymskokatolicka
Narodzenia N.M.P. w Kałkowie*

XII Niedziela zwykła

21 czerwca 2026 r.

Refleksja

W I czytaniu usłyszeliśmy skargę proroka Jeremiasza, w której opisuje swoją sytuację. «Słyszałem oszczerstwo wielu: „Trwoga dokoła! Donieście, donieśmy na niego!” Wszyscy zaprzyjaźnieni ze mną wypatrują mojego upadku: „Może on da się zwieść, tak że go zwyciężymy i wyrzemy pomstę na nim!”». Z punktu widzenia ludzkiego jest to sytuacja zagrożenia. Jeremiasz był bowiem dla wielu niewygodnym prorokiem. Jego przesłanie nie podobało się ludziom, a co za tym idzie, jego życie było zagrożone. Ale młody Jeremiasz pozostaje nieugięty w swej wierności Bogu, który posyła go, aby głosił słowo Pana w Izraelu. Pomimo osamotnienia i różnych trudności. Jeremiasz całkowicie zawierza siebie Bogu. Prosi, aby Bóg stanął w jego obronie. I zachęca wszystkich do wychwalania Pana, który jak powie psalmista, w swojej dobroci wysłuchuje wołających o pomoc.

Podobnie jak z Jeremiaszem, świat postępuje ze współczesnymi prorokami. W jaki sposób? Jak mówi o. Raniero Cantalamessa, proroka można zabić albo oswoić. Dlaczego tak się dzieje? Ponieważ prorocy są często niewygodni. Stanowią wyrzut sumienia dla tych, którzy postępują niesprawiedliwie. Jasno pokazują, że nie można iść na kompromisy z własnym sumieniem za cenę utraty wiary, czy przypodobania się innym. Nie wszystko jest na sprzedaż.

Spójrzmy na przykłady współczesnych proroków. Bóg stawia na naszej drodze wielu takich ludzi, którzy własnym życiem wskazują jasny kierunek – jak zwyciężać, jak rozwijać dobro, a unikać zła. I w ten sposób osiągnąć zbawienie. To ci, którzy na serio przyjęli Chrystusowe wezwanie: „Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle”. Prawdę tę potwierdza znany w całym świecie zakonnik św. o. Pio. „Diabeł za wszelką cenę chce mnie zdobyć dla siebie. Proszę mi wierzyć, że znoszę to wszystko i cierpię dlatego, że jestem chrześcijaninem”. Na o. Pio

spełniły się też prorocze słowa Jezusa, który zapowiadał, że Jego uczniowie będą prześladowani, podobnie jak ich Boski Mistrz i Nauczyciel.

Św. Jan Paweł II naucza, że „w naszych czasach, gdy nie potrzeba już świadectwa krwi, tym bardziej czytelne musi być świadectwo codziennego życia”. Stąd „każdy chrześcijanin jest powołany, by zawsze i wszędzie tam, gdzie go Opatrzność postawi, przyznawać się do Chrystusa przed ludźmi”. Dlatego „Winniśmy wyznawać Boga przez gorliwe uczestnictwo w życiu Kościoła; przez troskę o słabych i cierpiących, a także przez podejmowanie odpowiedzialności za sprawy publiczne” (Gorzów Wlkp., 2.06.1997).

Pan Jezus stawia przed nami w dzisiejszej Ewangelii wolny wybór. Czy przyznasz się do mnie przed ludźmi, czy zaświadczysz o mnie? Ja również przyznam się do ciebie i zaświadczę o Tobie przed Ojcem.

Prośmy Ducha Świętego o pomoc w wypełnianiu Chrystusowej Ewangelii i dawaniu świadectwa wiary w naszym codziennym życiu.

ks. Leszek Smoliński

Złota myśl tygodnia

Łaska eucharystyczna przemienia nas, ale zarazem czyni uczestnikami przemiany dziejów i znakiem nadziei dla tych, których spotykamy.

Leon XIV

Patron tygodnia – 22 czerwca

bł. Innocenty V, papież

Piotr urodził się około 1224 w Tarantaise, w diecezji lyońskiej, albo w miejscowości o tej samej nazwie, położonej w Sabaudii. Mając szesnaście lat, wstąpił w Lyonie do dominikanów. W 1255 r. udał się do Paryża na zakonne studium generale. W czasie, gdy rozgorzała kampania przeciw zakonowi zebrzącym, podjął wykłady jako bakałarz nauk biblijnych. Swoją staż ukończył pod patronatem Hugona z Metzu i Bartłomieja z Tours. W 1259 r. wraz ze św. Albertem Wielkim, św. Tomaszem z Akwinu i kilkoma innymi braćmi został powołany na kapitułę generalną do Valenciennes. Utworzyli wtedy komisję ad promotionem studii. Na początku roku szkolnego 1259/1260 generał zakonu wyznaczył go na stanowisko, które nazywano wówczas katedrą Francuzów. Gdy w 1263 r. generałem został bł. Jan z Vercelli, anonimowy denuncjator przedłożył mu 108 twierdzeń, wyjętych z komentarza Piotra do Sentencji Lombarda. Dominikanin musiał wtedy opuścić katedrę. Rok później wybrano go

prowincałem prowincji francuskiej, natomiast Tomasz z Akwinu, zapytany o zdanie, wyraził o nim opinię pozytywną. W 1267 r. powrócił do nauczania, ale już w dwa lata później na nowo objął urząd prowincjała. W rządzeniu opowiadał się za ograniczaniem liczby fundacji; zalecał rezygnację z tych, które miałyby powstać w małych miasteczkach, popierał natomiast otwieranie domów w wielkich ośrodkach. Nakazywał ostrożność w przyjmowaniu nowicjuszy, zachęcał przełożonych do korzystania z prawa upominania.

W 1272 r. papież Grzegorz X chciał mianować Piotra arcybiskupem Lyonu, ale dominikanin uchylił się od tej godności. Przyjął ją po ponownym apelu papieża. Było to tym donioślejsze, że Grzegorz X zamierzał obrąć Lyon na miejsce planowanego soboru powszechnego. W rok później papież mianował Piotra kardynałem. W 1274 r. Piotr wygłosił przemówienie na otwarciu trzeciej sesji soborowej. Wkrótce przemawiał też na pogrzebie św. Bonawentury.

Grzegorz X zmarł w Arezzo, wracając z soboru do Rzymu. Piotra z Tarantaise obrano na jego miejsce w jedenaście dni później, 21 stycznia 1276 r. Przybrał sobie imię Innocentego V. Zmarł 22 czerwca tego samego roku. W czasie krótkiego, niespełna półrocznego pontyfikatu kontynuował dzieło swego poprzednika. Przykładał się m.in. do promowania krucjaty, ale z jego korespondencji wynika, że nie ulegał iluzjom i że zdawał sobie sprawę z tego, że początkowy entuzjazm zastąpiły już małostkowe kombinacje. Przed śmiercią doczekał się jeszcze tego, że między Genuą a Karolem Andegaweńskim nastąpił pokój. Spontaniczny i wczesny kult Innocentego zaaprobował w 1897 r. papież Leon XIII.

Opowiadanie

Siła

Jako istoty ludzkie, przestaliśmy zdawać sobie sprawę, że w pewnym sensie, tak samo jak małe zwierzęta, nie posiadamy grubej skóry, która by ochraniała nasze ciała ani też nie mamy ostrych zębów, by się nimi bronić. My ludzie, nie możemy do obrony wykorzystywać zła, lecz zwracać uwagę na nasze człowieczeństwo: możemy to czynić zarówno poprzez kochanie innych jak i przyjmowanie ich miłości.

To nie nasza siła dostarczy nam nocą ciepła, ale jedynie nasza czułość. To ona wyzwala w innych pragnienie przytulenia się do nas. Prawdziwą siłą człowieka jest jego wrażliwość.

NOTKA INFORMACYJNA

Gazetka parafialna jest wydawana przez parafię Narodzenia N.M.P. w Kalkowie i jest przeznaczona wyłącznie do użycia wewnętrznego członków tej wspólnoty parafialnej